

„ У чичеви ви щѣ да идѣ
„ И Ненчо да доди
— „ Нека Радка да отиди,
„ Тя да го повика,
„ А пѣкъ ты ся с'менѣ върни —
„ Нѣщо ще ти кажѣ.
„ Иди Радке го повикай,
„ Рѣчи дѣдо Димо,
И Радка ся пакъ повърна
Течишкомъ отиди.
— „ Знашь-ли тате, а че Ненчо
„ Менѣ мя обыча,
„ Ей, прѣстѣнь си, той, ми дади,
„ И азъ да го помня.
— „ Ный съ майкѣ ти говорихми,
Рѣче дѣдо Димо.
„ Туй момче го и ный обикнахми —
„ И меня ми ѣ драго.
„ Той ми каза, рѣче Деша,
„ Чи пакъ ще да доди,
„ Кога у тѣхъ си убиди,
„ И кога уздравя.
„ Кога ѣ така, рѣче дѣдо,
„ Богъ да благослава;
„ И азъ Ненча го обычамъ,
„ Добъръ часъ да бѣва!..
Дѣша и дѣдо увлѣзохъ
Двама-та у кѣщи,
А кѣщии-тѣ приготвяхъ,
Кѣто на заг'вѣзни.
Тръпеза-та нарядена
С' пѣници, лѣжици,
И чорба-та изсипана,
И вино в' бѣклици.
Донесохъ, расчупихъ
Прѣстѣргани пяти,
Все що трѣба наръдихъ,
И чакахъ гости.